

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

54. Maiorianvs postquam rem habuit cum Anna, contrahit cum sorore huius Apollonia ignarus impedimenti ex illicita copula, propter quod dispensatione Papæ indiget, vt Apolloniam ducere in vxorem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

commisisse negotiationem prohibitam, Ita Bonac. Tom. 3. in Bullam Cæna D. 1. Q. 19. pun. 3. n. 6. Tanner Tom. 3. D. 4. Q. 7. dub. 2. n. 69. Palao Tom. 2. Tr. 12. D. vnic pun 9. n. 16. & alij. Ratio est, quia non omnis negotiatio lucratiua est interdicta Clericis, sed ea solùm, in qua res non meliorata maiore pretio venditur, quàm fuerit empta.

Ex his patet etiam ad rationem in contrarium. Nam Clerici sunt quidem ciues & partes Reipublicæ: at non quomodocunque, sed sunt ciues & partes exemptæ, ideòque præcipuæ. Ad id, quod adiectum fuit de Legibus & valore contractuum, monetarum, mercium &c. dicimus, tales leges directè cadere in res ipsas, quarum proinde valore constituto aperte contra iustitiam delinquit, qui earundem rerum valorem excedit, vt rectè Barbosa Loc. cit. n. 50. Tanner & alij.

LIV. Maiorianus nobilis juvenis cum Anna paris nobilitatis puella rem habuit; & quia ex affectu erga hanc sepe ad eius ædes divertit, familiaritatem etiam contrahit cum Apollonia illius sorore, qua cum multò pulchrior sit, quàm Anna, transfert paulatim totum affectum suum ille in hanc, & in uxorem etiam ducere cupit invincibiliter ignorans, impedimentum se ex illicita copula cum Anna habita contraxisse. Queritur. An indigeat dispensatione Pontificis, vt Apolloniam ducere in uxorem possit?

Videtur non indigere. Ita Paludanus in 2. senti.
 D. 34. q. 1. n. 17. Maior ibid. Dist. 37. q. 1. art. 4. Bau-
 cius in *Miscellaneis Casuū cōscientiæ* Tom. 2. opusc. 1.
 q. 176. Fernandez in *Medulla Casuum conscientia*
 P. 3. c. 16. § 5. in fine, vbi relatus à Dian. P. 10.
 Tr. 13. Res. 51. ait, hanc opinionem esse comū-
 niorem. Prob. Tum quia huiusmodi impe-
 dimentum est impositum ab Ecclesia in pœ-
 nam delicti. Atqui pœnæ non incurruntur
 ab ignorante illas inuincibiliter. Ergo &c.
 Mai. constat inde, quod impedimentum exi-
 gendi debitum ex eadem causa sit pœna cul-
 pæ vt cum pluribus docet Sanchez L. 9. de
 Mat. D. 30. n. 1. Minorem ex communi docet
 idem Sanchez in *Sum.* L. 4. c. 22. n. 18. & patet
 in excommunicatione alijsque censuris eti-
 am irregularitate actui imposita, quæ igno-
 ratæ non incurruntur, vt præter alios tenet
 Palao Tr. 2. D. 1. P. 17. n. 6. Tum quia eadem
 lege Ecclesiasticâ inducitur hoc impedimen-
 tum ad matrimonium dirimendum, ac impe-
 diendam petitionem debiti coniugalis, si ma-
 trimonio iam contracto superveniat; hinc
 iuxta declarationes Cardinalium Concilium
 Tridentinum sess. 24. c. 4. restringens impe-
 dimentum inductum propter affinitatem ex
 fornicatione contractum censetur etiam ad
 eosdem gradus restrinxisse impedimentum
 exigendi debitum ab vxore, quod inducitur
 ex affinitate proveniente ex illicita copula &c.

Atqui

Atqui hoc impedimentum exigendi debitum nō incurritur per ignorantiam invincibilem, vt ex communi fere aliorum docet Palao *loc. cit. n. 8*. Ergo nec impedimentū dirimens & c. Tum quia pœnæ quantitas debet proportionari quantitati delicti. *c. fel. de pœn. in 6*. Ergo cum is, qui sciens inducit affinitatem puniatur pro tali pœnâ, liber ab eadem erit, qui eâdem ex ignorantia contrahit.

Resp. Maiorianum indigere dispensatione Summi Pontificis, si velit contrahere cum Apollonia, etiam si invincibiliter ignorârit ex copula fornicaria oriri tale impedimentum. Ita communis Theologorum. Prob. Tum quia vniversim impedimenta matrimonij dirimentia non solum imposita sunt, vt pœnæ, verum principaliter tanquam inhabilitates, vt præter alios notat Lessius *in 3. part. de Sacram. matr. c. 7. d. 1. n. 130.* & speciatim circa præsens impedimentum tradit Dedicastillo *Tr. 10. de matr. disp. 9. n. 108.* aiens, jus Ecclesiasticum naturali conforme censuisse, vt ab ijs, qui per copulam carnalem vna caro facti essent, talis reuerentia & pietas erga sanguinem haberetur, vt neuter illorum absque dispensatione vel contrahere posset matrimonium cum alterius consortis consanguineis, vel debitum coniugij petere, si contracto matrimonio talis copula supervenisset, & alterum coniugem effecisset affinem, qualis prius non fuerat.

T

hac

hactamen duplici limitatione. 1. Ut illicita copula tam ante, quàm post matrimoniũ tantũ extenderet se ad consanguineos intrã secundum gradum cum illa persona, cum qua quis rem habet: licita vero ad quartum. 2. ut eadem copula siue licitè, siue illicitè & cum qualibet etiam ignorantia facta dirimeret matrimonium cum prædictis consanguineis, si ante istud contigisset: eid. verò iam contracto superueniens petitionem debiti ante Iudicis sententiam impediret: eadem verò copula hanc ipsam petitionẽ debiti non impediret, si facta fuisset cum ignorantia inuincibili vel consanguinitatis personæ cum coniuge, vel legis aut pœnæ talis latæ. Tum quia cum matrimonium non tantũ sit sacramentum, sed etiam contractus, potest Ecclesia exigere certas condiciones ad hoc, ut sit legitimum, inter quas condiciones est prædictum impedimentum. Tum quia similes condiciones videntur in alijs rebus requisitæ ad earum valorem, ut in testamento talis numerus testium, ad professionem talis ætas, contra quas nulla prodest ignorantia, cur ergo & in matrimonij valorem talis induci nequeat, contra quam similiter nulla prodesset ignorantia?

Ad 1. in contrarium negamus, hoc impedimentum esse meram pœnam, sed simul inhabilitationem, quod secus se habet in excommunicatione, & alijs censuris. Ad 2. esto eadem

dem lege istud impedimentum affinitatis inductum fuerit tam ad matrimoniū dirimendum nondum contractum, quàm impediendam petitionem debiti, si huic iam contracto superveniat, tamen diuersâ ratione, vt dictum. Ad 3. verum hoc esse in meris pœnis, qualis non est istud impedimentum.

LV. Magdalena à tribus annis in omni turpitudine versata est; nunc ad meliora conversa confitetur inter alia octuagies se plus minus fornicatam fuisse: item toties rem se cum vxoratis, & castitate obstrictis habuisse; postea verò ex nouo examine & computatione deprehendit, centies in singulis scelerum prædictorum speciebus se lapsam fuisse. Queritur. Virum excessum istum supra priorem numerum aperire in alia Confessione debeat?

Videtur excessus iste omnino de nouo aperiendus. Ita Filliuc. Tr. 7. c. 4. n. 84. Reginaldus, Sa, & alij apud Dianam 3. P. Tr. 4. Resol. 94. qui dicunt, illas particulas ad duo tantum vel tria extendi. Accedent istis, qui cum Menochio L. 2. de arbitr. Iudicum. cas. 46. volunt, similia verba locum tantum habere in quinque pro Centenarijs. Ratio, cur vniuersim excessus de nouo compertus explicari in alia confessione debeat, desumi potest à paritate in hunc modum. Qui peccatum dubium, vt dubium, confitetur, si postea hoc resciat, certò fuisse perpetratum, tenetur illud